

SCI-CONF.COM.UA

INNOVATIVE DEVELOPMENT OF SCIENCE, TECHNOLOGY AND EDUCATION

**PROCEEDINGS OF X INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
JULY 4-6, 2024**

**VANCOUVER
2024**

INNOVATIVE DEVELOPMENT OF SCIENCE, TECHNOLOGY AND EDUCATION

Proceedings of X International Scientific and Practical Conference

Vancouver, Canada

4-6 July 2024

Vancouver, Canada

2024

UDC 001.1

The 10th International scientific and practical conference “Innovative development of science, technology and education” (July 4-6, 2024) Perfect Publishing, Vancouver, Canada. 2024. 405 p.

ISBN 978-1-4879-3792-8

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Innovative development of science, technology and education. Proceedings of the 10th International scientific and practical conference. Perfect Publishing. Vancouver, Canada. 2024. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua/x-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-innovative-development-of-science-technology-and-education-4-6-07-2024-vankuver-kanada-arhiv/>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: vancouver@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua/>

©2024 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2024 Perfect Publishing ®

©2024 Authors of the articles

21.	Канюк О. С., Дідо Н. Д.	161
	ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ	
22.	Карбашиова М. В.	166
	РОЗВИТОК МОВЛЕННЯ ЗДОБУВАЧІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	
23.	Резнікова К. В.	172
	ЛІТЕРАТУРНА ОСВІТА В УКРАЇНІ: АНАЛІЗ ЗМІН У ЗМІСТІ З 1991 ПО 2004 РР.	
24.	Стороженко Т. В.	179
	СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ В РОБОТІ МУЗИЧНОГО КЕРІВНИКА В ЗДО	
25.	Ходос І. М.	182
	ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	
26.	Шинкарьов С. І., Шинкарьова О. Д., Брусак О. М.	186
	ДОСВІД НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ДРУГОГО (МАГІСТЕРСЬКОГО) РІВНЯ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 017 «ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА І СПОРТ»	

PSYCHOLOGICAL SCIENCES

27.	Журавльова Н. Ю., Гурлєва Т. С.	190
	АКТУАЛІЗАЦІЯ СУБ'ЄКТНОСТІ ЯК РЕСУРСУ ВИЖИВАННЯ В УМОВАХ ВІЙНИ У ПЛОЩИНІ СУЧАСНИХ ПСИХОТЕРАПЕВТИЧНИХ ПІДХОДІВ	
28.	Кобець І.	200
	МЕХАНІЗМИ АДАПТАЦІЇ ДО НОВИХ ПРОФЕСІЙНИХ УМОВ	
29.	Пріснякова Л. М., Прожого Н. Б.	206
	ОСОБЛИВОСТІ ЗМІН ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ЖІНОК В ПЕРІОД ВАГІТНОСТІ	
30.	Пріснякова Л. М., Токарев В. О.	212
	ТЕРОРИЗМ КАК ФОРМА НАСИЛЛЯ	
31.	Ульянова Т. Ю.	219
	ВІКТИМНІСТЬ ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНА ДЕТЕРМІНАНТА ОБРАЗЛИВОСТІ	

HISTORICAL SCIENCES

32.	Ільницький В. С.	223
	ВІРМЕНСЬКО-АЗЕРБАЙДЖАНСЬКЕ ПРОТИСТОЯННЯ В КОНТЕКСТІ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ КОНФЛІКТІВ НА ПІВДЕННОМУ КАВКАЗІ ПОЧАТКУ ХХ СТ.	
33.	Марущак Я. С.	237
	МАЙДАН ЯК ІСТОРИЧНА ФОРМА ПРОТЕСТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ	

МАЙДАН ЯК ІСТОРИЧНА ФОРМА ПРОТЕСТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Марущак Я. С.

к.ю.н., доцент кафедри українознавства
Національного Університету Одеська морська Академія

Сучасна Україна є доволі молодою державою, але незважаючи на тридцяти-дворічний вік наша держава зіткнулася з такими явищами, як «Революція на граніті», «Помаранчева революція» та «Революція гідності» [1].

Двома останніми, Україна зарекомендувала себе, як волелюбна країна, народ якої не терпить проявів диктатури. Як зазначив Френсіс Фукуяма, у передмові до другого тому українського видання однієї із своїх фундаментальних праць «Політичний порядок і політичний занепад. Від промислової революції до глобалізації демократії» - «Однією з переваг, які мала Україна і яких проте, бракувало в Росії, Білорусії та інших пострадянських державах, за винятком балтійських країн і Грузії, було активне громадянське суспільство...» [2, с. 10].

Після 22-го лютого 2024, тобто після початку повномасштабного вторгнення РФ на територію України, українці своєю хоробрістю та волелюбністю здивували весь світ, як свого часу це зробили Запорізькі козаки [3, с. 121]. У цьому рефрені, очевидно є постановка задачі: проаналізувати політичну поведінку Запорізьких козаків на прикладі виборів кошового отамана та прослідкувати які дії вчиняла козацька громада при незадоволенні результатами і порівняти з тими фактами, свідками яких ми є нині.

Зазначимо, що вибори гетьманів проводились за тогочасними традиціями та були доволі політизовані, вони були дуже далекі від того поняття, яке ми зараз називаємо демократією. На відміну від виборів гетьманів, вибори кошових отаманів в Січі відбувалися за доволі демократичними, як на той час процедурами, про що буде згадано трохи пізніше. Загальновідомим є також і те,

що вибори військово-політичного керівництва на Січі відбувались раз на рік, разом з ними виносились питання розподілу земель та (в деяких випадках) оголошення війни або миру [3, с. 133]. Перед новим роком, козацьке товариство збиралось на Січі. Першого січня після проведення святкової служби в січовій церкві відбувалася процедура обрання нового керівництва. Як зазначалось вище, сама процедура мала вагомий демократичний відтінок. Для прикладу необхідно зазначити декілька елементів. Перше, військово-політичне керівництво не мало права та й не могло вмішуватись в саму процедуру обрання, все вирішувалось простими козаками, яких називали - сіромою. Друге, балотуватись та обіймати посаду кошового отамана мав право абсолютно любий запорізький козак. Третє, козаки мали право вимагати звіт від військово-політичного керівництва, а керівництво - обов'язок, на вимогу товариства надати цей звіт. Якщо, козаки були незадоволені діяльністю керівництва, воно складало з себе повноваження, тобто навіть не йшло мови про узурпацію влади. Не завжди козацька спільнота була задоволена результатами виборів нового отамана. Для більш детального огляду цих подій необхідно звернутись до праці відомого українського історика Дмитра Івановича Яворницького «Історія запорізьких козаків», ось як він описує ці події: «....Але вибори нової старшини не завжди відбувалися так мирно та швидко. Іноді при загальному голосуванні незгідні врешті-решт поділялися на дві половини: одну становили так звані нижні курені, а другу — верхні, й кожна сторона, бажаючи бачити кошовим отаманом свого кандидата, не визнавала іншого. Тоді починалася суперечка, за суперечкою сварка, за сваркою бійка і за бійкою часом траплялися навіть вбивства. Суперники у своєму запалі доходили до того, що навіть кидалися на курені, руйнували їх, ламали все на своєму шляху й завдавали одні одним великих образ і великих збитків. У цей час кандидати обох сторін негайно покидали площу й замикалися у своїх куренях.» [3, с. 128]. Далі події могли розвиватись за різним сценарієм. Інколи бувало так, що козаки які представляли певного кандидата, силою витягували його з куреню, вели на площу та оголошували новим кошовим отаманом. Звісна річ

проти цього активно виступали козаки протилежної групи. Перемогу отримувала та сторона яка була чисельніша. Інколи, відбувались процеси не визнання новообраної козацької старшини певною групою козаків. Вони брали казани та били в них звичайними гілками чи палками, таким чином намагаючись з імітувати військові литаври з метою скликати нову раду на площі. Існували й випадки коли групи незадоволених козаків здійснювали напади на курені старшин, супроводжуючи ці дії сварами та лайкою в бік останніх. Також всі ці дії супроводжувались тим, що група цих козаків брали регалії влади Січі й вручали їх своїм кандидатам, що були ними обрані. Звісно така діяльність вищевказаних груп викликала обурення у військово-політичного керівництва Січі. На захист виходили курінні отамани які діяли наступним чином. Перше. Вони намагались закликати тих, хто протестує до порядку – словом. Друге, після того як їх промови та заклики не допомагали, брались за зброю. Звісно, це викликало відповідну реакцію з боку незадоволених козаків й вони відповідали симетричними діями. Це все навіть доходило до побоїв курінних отаманів, псування приміщення куреня що належав кошовому отаману й інколи закінчувалось втечею військово-політичного керівництва з Січі, з метою врятувати собі життя. [3, с. 134].

У своєму дослідженні ми провели паралелі між подіями, які вже досить відомі у нашій сучасній історії з тим, що описані вище. Тут підкреслимо, що сучасна Україна дала світові такі революції, як «Помаранчева революція» та «Революція гідності».

Помаранчева революція, як відомо відбулась у 2004 році. Її причиною послугувало те, що тогочасний президент України Л. Д. Кучма, сфальсифікував вибори на користь В. Ф. Януковича, а українська спільнота бажала бачити своїм президентом В. А. Ющенка, який пропонував курс країни вести в НАТО та Європейський союз. Його конкурент В.Ф. Янукович, пропонував українцям проросійський курс держави. Після об'явлення результатів виборів, за якими ЦВК назвала переможцем В. Ф. Януковича, українці вийшли на масові протести. В майже усіх обласних центрах нашої держави почались мітинги,

пикети, страйки та інші види громадянської непокори. В результаті керманичі держави були вимушені піти на безпрецедентний крок – оголосити третій тур виборів Президента України. Паралелі очевидні: українське суспільство, як і свого часу козацька спільнота, не побоялось відстояти свої права та свої погляди на майбутній розвиток нашої держави. Що й призвело до тих результатів на які вони розраховували.

Наступна подія в житті нашої держави, що відіграла важливу роль в її розвитку, була «Революція Гідності». На жаль, вона не пройшла так мирно як «Помаранчева революція».

Було пролито кров наших співвітчизників. Далі відбулась подія, яка кардинально змінила мирну форма протестів. 30 листопада, колишній спецпідрозділ тогочасної міліції «Беркут» жорстоко розігнав протестувальників Євромайдану, більшість із яких були студентами. Щонайменше 79 людей отримали травми, троє – зникли безвісти.

Наступного дня сотні тисяч людей вийшли підтримати мітингарів і домогтися покарання винних у кривавому розгоні Майдану [1]. Результатом Революції гідності стало те, що Президент Віктор Янукович втік з України й відбулася зміна влади. Головна ж мета Майдану полягала у підписанні Договору про асоціацію між Україною та ЄС, що було виконано новим президентом України - Петром Порошенко.

Таким чином, можна провести певні паралелі між тогочасними козаками та сучасним українським суспільством, що бореться за свої права й отримує бажаний результат.

Помаранчева революція закінчилась виконанням вимог Майдану – третім туром виборів, на яких переміг Віктор Ющенко. Революція гідності, також була успішною для революціонерів і завершилася підписанням Договору про асоціацію України та ЄС, а також сприяла зміні керівництва держави.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Жорстокий розгін Майдану: спогади українців про 30 листопада –

Режим доступу - <https://life.pravda.com.ua/society/2021/11/30/246667/>

2. Фукуяма Френсіс Політичний порядок і політичний занепад. Від промислової революції до глобалізації демократії / пер. з англ. Тарас Цимбал і Роман Корнута. – 2-ге вид. – К.: Наш Формат, 2022. – 608 с.

3. Яворницький Д.І., Історія Запорізьких козаків Том 1/ Пер. з рос. І.І. Сварника. – Львів: видавництво «Світ», 1990. – 319 с